

Ayrılıklar Utansın

– Mehmet Avcı · 12 Eylül 2011

Uçurum oldu yollar düştü elimden elin
Koptu avuçlarımdan saramadığım belin
Koklamaya doymadan girdi cüzdana telin
Canı bedenden söken ayrılıklar utansın

Vuslat koydum adını sesini her duymanın. Artık ellerin yok, avuçlarım öksüz. Öksürük sarmaladı kokunu çektiğim ciğerlerimi. Yollardı binlerce kilometre uzağıma sürükleyen seni. İrkilip uyandığım rüyasın artık. Terini söküp tenimden, ciğerlerimi ağzıma koyansın. Bir şehri terk etmekte seni bırakıp ardımda bir başıma bir yolculuğa çıkmak. Ardımda sallanan el bile olamadın. Hangi uçurumun kenarına bıraktığından habersiz gittin, gitmelere teslim ettin. Seni bulup bulup yitirmişliğimin siluetisin yüreğimin akis'inde. Aynaya yansıyan yüzümde parlayan gözler senin, sakallarımı okşadığın günden beri uzayan teller senin ve senin dudaklarımdan öptüğün günün hatırına çatlak dudaklarım. Şimdi bir yalnızlığın adısın koca yüreğinle çaresiz bedenimde. Daralan kalemimin attığı çentiksiz çaresiz sayfalara. Özledim işte ve dilimde Ahmet Muhip Dranas;

"Seviyorsam seni aşk ölümsüzdür gönlümce,
Âşıksam kadını değil tanrıçasın, ece."

Artık sahibisin yüreğin. İşgalin dört mevsim tenimde, üç yüz altmış dört gün bendesin. Benlesin elli iki hafta boyunca. Bunca uzağımdayken bile kanatıyorsun içimi. Kan sızdıran ne? Gönderirken beni hangi yarayı kanattın? Alıştırılmadan sensizliğe kopardın parmaklarını avuçlarımdan. Düşüyor gökyüzüm, gençliğim öksüz temin düşüyor. Ağlıyorum, ağlama sen bizim için. Ağlama içime akıttığım yaşlar çağlayan nehir. Sen sus, sus ve bak gözlerime dudakların titrerken ellerinle sakalımı okşa yeniden. Teninde terlet titrek bedenimi. Koca çınarın ağırdan yıkılışına şahitlik et. Bir sussana, yum gözlerini işte oradayım yerimde "sen" bilirsin...

06.10.2008 – Ağrı